

PRZEPRAWIE (1) *sb n*

A sg przeprawi(e).

Sł stp notuje, *Cn*, *Linde* brak.

Czyn bezprawny:

Zwrot: »czynić [komu] przeprawie [w czym]«: czyniłiby [*Ferdynand jako namiestnik cesarza*] nam iákie przeprawie álbo gwałt zwłafzcza w wierze/ będziem fie bronić. *BielKron* 210.

Szereg: »przeprawie albo gwałt«: *BielKron* 210 *cf* *Zwrot*.

Cf 1. **BEZPRAWIE, PRZEZPRAWIE**

LWil